



**REPUBLIKA HRVATSKA  
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU  
POSTUPAKA JAVNE NABAVE  
Zagreb, Koturaška 43/IV**

**KLASA: UP/II-034-02/20-01/49**

**URBROJ: 354-01/20-6**

**Zagreb, 12. ožujka 2020.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednice te Karme Dešković i Danijele Antolković, članica, u žalbenom predmetu žalitelja HOK osiguranje d.d., Zagreb, OIB: 00432869176, kojeg zastupa Iva Pezić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Olujić, Pezić & Partneri u Zagrebu, u odnosu na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma na razdoblje od 2 godine, broj objave: 2020/S OF2-0000953, predmet nabave: usluge osiguranja, naručitelja Agencija za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o., Zagreb, OIB: 02994650199, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13., 74/14. i 98/19.) te članaka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

**RJEŠENJE**

1. Poništava se dio dokumentacije o nabavi zahvaćen nezakonitošću, u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma na razdoblje od 2 godine, broj objave: 2020/S OF2-0000953, predmet nabave: usluge osiguranja, naručitelja Agencija za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o., Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju Agencija za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju HOK osiguranje d.d., Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kuna.

**Obratljivo**

Naručitelj Agencija za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o., Zagreb, objavio je dana 13. siječnja 2020. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma na razdoblje od 2 godine, broj objave: 2020/S OF2-0000953, predmet

nabave: usluge osiguranja. Dana 20. siječnja 2020. godine objavljena je izmjena dokumentacije o nabavi.

Kriterij odabira ekonomski najpovoljnije ponude je: 1. Kriterij ukupne cijene ponude (60%), 2. Kriterij godišnjeg agregatnog limita osiguranja odgovornosti prema djelatnicima (10%), 3. Kriterij limita osiguranja odgovornosti prema djelatnicima po štetnom događaju (10%), 4. Specifično iskustvo stručnjaka (10%) i 5. Raspolaganje digitalnom platformom (10%).

Na dokumentaciju o nabavi žalbu je dana 23. siječnja 2020. godine putem sustava e-Žalba ovome tijelu izjavio žalitelj HOK osiguranje d.d., Zagreb.

U tijeku postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljene od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj navodi da naručitelj u cijelom tekstu dokumentacije o nabavi nije naznačio što će se dogoditi u slučaju da u predmetnom postupku javne nabave cijena najpovoljnije ponude bude veća od procijenjene vrijednosti nabave, odnosno hoće li naručitelj koristiti mogućnost iz članka 298. stavka 1. točke 9. ZJN 2016 (razlog za poništenje postupka javne nabave) te smatra da isto upućuje na moguće povrede odredaba ZJN 2016, odnosno da je time dokumentacija o nabavi nejasna, nerazumljiva, netransparentna te se time određenim ponuditeljima može dati neopravdana prednost.

Uvidom u dokumentaciju o nabavi utvrđeno je da naručitelj nije propisao što će se dogoditi u slučaju da u predmetnom postupku javne nabave cijena najpovoljnije ponude bude veća od procijenjene vrijednosti nabave.

Člankom 2. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 65/17.) taksativno su navedeni svi dijelovi i podaci koje dokumentacija o nabavi treba sadržavati, među kojim podacima se ne nalazi navod o tome što će se dogoditi u slučaju da u predmetnom postupku javne nabave cijena najpovoljnije ponude bude veća od procijenjene vrijednosti nabave, odnosno hoće li naručitelj u tom slučaju koristiti mogućnost iz članka 298. ZJN 2016 te je stoga ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Također, u odnosu na dio žalbenog navoda u kojem žalitelj implicira da bi naručitelj na ovaj način određene ponuditelje mogao favorizirati, utvrđeno je da je takav navod paušalne prirode, odnos da žalitelj ničime u smislu članka 403. stavka 2. ZJN 2016 ne dokazuje koga i kako bi naručitelj favorizirao te je stoga i taj dio žalbenog navoda ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj navodi da naručitelj točkom 16.4. dokumentacije o nabavi diskriminira sve ponuditelje koji bi mogli ponuditi opciju suosiguranja, jer istu mogućnost uopće ne predviđa/dopušta u okviru navedene točke, iako je suosiguranje kao i reosiguranje jedna od mogućnosti koju Zakon o osiguranju („Narodne novine“ broj 30/15. i 112/18.), dopušta i predviđa u slučaju potrebe za prijenosom viška rizika. Žalitelj smatra da osim što ovakvim postavljanjem uvjeta naručitelj diskriminira sve ponuditelje koji bi htjeli/mogli ponuditi kombinaciju suosiguranja i reosiguranja, naručitelj istovremeno postupa i protiv odredbe članka 256. stavak 5. ZJN 2016, jer postavlja uvjete ekonomске i financijske sposobnosti koji

su preko minimuma propisanog Zakonom o osiguranju. Žalitelj istovremeno ističe kako naručitelj na opisani način ne isključuje izravno zakonsku mogućnost suosiguranja, ali svojim definiranjem sporne točke dokumentacije o nabavi implicira kako suosiguranje neće biti prihvaćeno, odnosno dovodi u sumnju prihvaćanje suosiguranja.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je žalitelj sam sebi kontradiktoran, budući prvo navodi da naručitelj ne dopušta suosiguranje, a zatim da je isto definirano na dvojben način, odnosno da naručitelj ne isključuje izravno mogućnost suosiguranja, ali dovodi u pitanje prihvaćanje suosiguranja. Naručitelj navodi da su suosiguranje i reosiguranje dva različita pojma, a budući da naručitelj nije suosiguranje isključio dokumentacijom o nabavi, isto je moguće i prihvatljivo.

Ispitujući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je naručitelj u točki 16.4. dokumentacije o nabavi (Ekonomski i finansijska sposobnost), propisao: „Ekonomski i finansijska sposobnost-Sklopljen ugovor o reosiguranju. Odabrani Ponuditelj mora tijekom cijelog trajanja okvirnog sporazuma i ugovora o javnoj nabavi imati zaključen ugovor/e o reosiguranju za usluge osiguranja imovine. Ugovor o reosiguranju mora biti sklopljen s reosigurateljem koji ima rejting procijenjen od strane neke svjetske agencije za procjenu kredibiliteta kao što je Moody's ili Standard & Poor's ili druge jednakovrijedne agencije sa minimalno ocjenom „A“, a navedeni uvjet se dokazuje u okviru ažuriranih popratnih dokumenata potvrdom o sklopljenom ugovoru o reosiguranja na iznos imovine 200.000.000,00 kn za sve vrste osiguranja na period trajanja od minimalno dvije godine. DOKAZ kojim će ponuditelji u sklopu ažuriranih popratnih dokumenata dokazati ovaj uvjet je: Potvrda o sklopljenom ugovoru o reosiguranju iz koje je razvidno da se odnosi minimalno na period trajanja od minimalno dvije godine s navedenim samo pridržajem. Potvrda se mora odnositi isključivo za ovaj tender potpisana od strane reosiguratelja. Osim navedenog oblika, Naručitelju je prihvatljivo i da Ponuditelji, kao ažurirani popratni dokument dostave potvrdu o sklopljenom ugovoru o reosiguranju iz koje je razvidno da se odnosi na period trajanja od jedne godine s navedenim samopridržajem za sve vrste osiguranja, te da zajedno s navedenom potvrdom dostave Izjavu potpisani i ovjerenu od strane Ponuditelja da će za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma (2 godine) sklapati ugovore o reosiguranju pod uvjetima navedenima u ovoj Dokumentaciji o nabavi. U tom će slučaju Ponuditelj biti obvezan prije isteka godišnjeg ugovora o reosiguranju dostaviti potvrdu o sklopljenom ugovoru o reosiguranju iz koje je razvidno da se odnosi na narednu godinu, potpisani od strane reosiguratelja, pod uvjetima iz Dokumentacije o nabavi. Navedeni uvjet će naručitelj navesti u Okvirnom sporazumu koji će sklapati s odabranim ponuditeljem. Ukoliko se odabrani ponuditelj ne bude pridržavao navedenih obveza, Naručitelj će raskinuti Okvirni sporazum. Ukoliko je gospodarski subjekt radi dokazivanja sposobnosti iz toč. 16.4 dostavio ponudu zajedno sa drugim gospodarskim subjektom/ima i oslanja se na sposobnost tih gospodarskih subjekata, u zajednici gospodarskih subjekata, ili namjerava dati dio ugovora u podugovor pri čemu se oslanja na sposobnost podugovaratelja, navedene dokumente dostavlja za one gospodarske subjekte na čiju se sposobnost oslanja.“

U navedenoj točki dokumentacije o nabavi naručitelj ne spominje mogućnost suosiguranja, a koju Zakon o osiguranju dopušta i predviđa u slučaju potrebe za prijenosom viška rizika. Naime, sukladno članku 12. stavku 1. Zakona o osiguranju društvo za osiguranje zajedno s jednim ili više društava za osiguranje može suosiguravati rizike iz vrsta osiguranja za koje ima odobrenje za obavljanje poslova osiguranja.

Međutim, sama ta činjenica ne znači da je naručitelj onemogućio da ponuditelji ponude opciju suosiguranja te da je time odstupio od odredbi Zakona o osiguranju, sve iz razloga što gospodarski subjekti u konkretnom postupku javne nabave mogu nastupiti kao zajednica ponuditelja.

Naime, odredbom članka 3. točka 22. ZJN 2016 ponuditelj je gospodarski subjekt koji je dostavio ponudu, a prema točki 8. gospodarski subjekt je fizička ili pravna osoba, uključujući podružnicu, ili javno tijelo ili zajednica tih osoba ili tijela, uključujući svako njihovo privremeno udruženje, koja na tržištu nudi izvođenje radova ili posla, isporuku robe ili pružanje usluga.

Prema odredbi članka 959. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.) kad je ugovor o osiguranju sklopljen s više osiguratelja koji su se sporazumjeli o zajedničkom snošenju i raspodjeli rizika, svaki osiguratelj naznačen u polici osiguranja odgovara osiguraniku za potpunu naknadu.

Nadalje, naručitelj je u točki 31. dokumentacije o nabavi propisao da se radi dokazivanja ispunjavanja kriterija ekomske i financijske, te tehničke i stručne sposobnosti ponuditelj (gospodarski subjekt) ili zajednica gospodarskih subjekata može, sukladno članku 273. ZJN 2016, osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa. U istoj je točki naručitelj dalje propisao da ako se ponuditelj (gospodarski subjekt) ili zajednica gospodarskih subjekata oslanja na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija ekomske i financijske sposobnosti, njihova odgovornost za izvršenje Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora o javnoj nabavi je solidarna.

Slijedom navedenih zakonskih odredbi utvrđeno je da dokumentacijom o nabavi nije isključena mogućnost da suosiguratelji u predmetnom postupku javne nabave nastupe kao zajednica ponuditelja, te se u tom slučaju ekomska i financijska sposobnost može dokazati primjenom odredbe točke 31. dokumentacije o nabavi. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, kao i navod žalitelja da naručitelj na opisani način ne isključuje izravno zakonsku mogućnost suosiguranja te navod naručitelja iz odgovora na žalbu koji u bitnom navodi da nije isključio opciju suosiguranja, te će se toga morati pridržavati i u postupku pregleda i ocjene ponuda, ovaj žalbeni navod ocijenjen je neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da naručitelj točkom 16.4. dokumentacije o nabavi traži da reosiguratelj mora imati određeni minimalni rejting A, iako zakonodavac nije propisao koji je minimalni rejting reosiguratelja te stoga smatra da nema razloga da naručitelju ne bude prihvatljiv reosiguratelj s rejtingom C ili B. Žalitelj navodi da naručitelj ovakvim propisivanjem ponovno postupa protivno odredbi članka 256. stavak 5. ZJN 2016 te zaključno upućuje na članak 3. stavak 1. Pravilnika o sadržaju programa planiranog reosiguranja („Narodne novine“, broj 23/16. i 27/16.).

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da rejtinzi B i C predstavljaju visoku razinu špeklativnog rizika, te se stoga poslovi sa subjektima tog rejtinga smatraju visoko rizičnima, pogotovo u kontekstu (re)osigurateljne industrije gdje je bitna reputacija te se u tom smislu naručitelj ne želi izložiti poslovnom riziku.

Prema odredbi članka 256. stavka 1. ZJN 2016 kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu se odnositi na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, ekomsku i financijsku sposobnost te tehničku i stručnu sposobnost, dok prema stavku 2. tog članka javni naručitelj smije kao uvjete sposobnosti odrediti samo kriterije za odabir iz stavka 1. tog članka u skladu s odredbama tog odjeljka Zakona (Odjeljak B).

Članak 256. stavak 3. ZJN 2016 propisuje da prilikom određivanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta, što uključuje ekomsku i financijsku sposobnost, javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi.

Prema članku 3. stavku 1. Pravilnik o sadržaju programa planiranog reosiguranja („Narodne novine“, broj 23/16. i 27/16.) program planiranog reosiguranja odnosno retrocesije

obuhvaća naziv i sjedište društva za reosiguranje s *iskazanim kreditnim rejtingom ukoliko postoji*, prema riziku predanom u reosiguranje.

Sukladno pravilu dokazivanja iz članka 403. stavku 3. ZJN 2016 naručitelj je bio obvezan dokazati da je u spornoj točki dokumentacije o nabavi rejting reosigуратеља odredio na način da isti čini minimalnu razinu sposobnosti koja osigurava da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. S obzirom na to da naručitelj u žalbenom postupku ne daje konkretnе argumente koji bi opravdali njegovo traženje u pogledu propisanog minimalnog rejtinga za reosigуратеља, te uzimajući pritom u obzir sadržaj članka 3. stavka 1. Pravilnika o sadržaju programa planiranog reosiguranja („Narodne novine“, broj 23/16. i 27/16.), ovo tijelo je ocijenilo da naručitelj nije uspio osporiti prigovor žalitelja, pa je stoga žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da je naručiteljevo traženje ugovora o reosiguranju sklopljenih na iznos od 200.000.000,00 kuna iz točke 16.4. dokumentacije o nabavi protivno odredbi članka 256. stavak 5. ZJN 2016.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnome navodi da vrijednost njegove imovine premašuje traženi iznos te da naručitelj želi imati garanciju da će šteta biti plativa.

Prilikom ocjene ovog žalbenog navoda u prvom redu valja uzeti u obzir relevantni pravni okvir, konkretno valja uzeti u obzir relevantne odredbe Pravilnika o sadržaju programa planiranog reosiguranja („Narodne novine“, broj 23/16. i 27/16., dalje: Pravilnik).

Člankom 1. Pravilnika propisano je: „Ovaj Pravilnik daje opće upute za izradu programa planiranog reosiguranja odnosno retrocesije, propisuje detaljnija pravila za izvještavanje o činjenicama i okolnostima koje su važne za procjenu adekvatnosti reosiguranja odnosno retrocesije društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje.“

Člankom 2. Pravilnika propisano je: „1) U skladu s mjerama za upravljanje rizicima, društvo za osiguranje donijet će program planiranog reosiguranja odnosno društvo za reosiguranje donijet će program planirane retrocesije. 2) Društvo za osiguranje pokrit će reosiguranjem onaj dio preuzetih osiguranih rizika koji prema tablicama maksimalnog pokrića prelaze samopridržaj odnosno vlastite udjele u kompenzaciji rizika. 3) Društvo za reosiguranje i društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za obavljanje poslova reosiguranja pokrit će retrocesijom onaj dio preuzetih reosiguranih rizika koji prema tablicama maksimalnog pokrića prelaze samopridržaj odnosno vlastite udjele u kompenzaciji rizika. 4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, kod pojedinačnih ugovora o reosiguranju, samopridržaj društva za osiguranje odnosno društva za reosiguranje može biti manji nego u tablicama maksimalnog pokrića. 5) Društvo za osiguranje prihvatiće, za svaku poslovnu godinu, program planiranog reosiguranja. 6) Društvo za reosiguranje i društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za obavljanje poslova reosiguranja prihvatiće, za svaku poslovnu godinu, program planirane retrocesije. 7) Iznimno od stavaka 5. i 6. ovog članka Uprava treba revidirati program planiranog reosiguranja odnosno program planirane retrocesije i unutar poslovne godine ako se promjene okolnosti u kojima društvo posluje, ako se promijeni strategija preuzimanja rizika, odnosno ako se promijeni status reosigуратеља.“

Iz citiranih podzakonskih odredbi nedvojbeno proizlazi da društvo za osiguranje pokriva reosiguranjem onaj dio preuzetih osiguranih rizika koji prema tablicama maksimalnog pokrića prelaze samopridržaj odnosno vlastite udjele u kompenzaciji rizika, odnosno da su upravo osiguravajuća društva ta koja bi trebala određivati iznos za koji je potrebno reosiguranje, odnosno koji iznos viška rizika će se prenijeti, slijedom čega proizlazi da naručitelj ne može unaprijed znati za koji će iznos osiguravajućem društvu biti potrebno reosiguranje pa samim time niti ne može uvjetovati ekonomsku i financijsku sposobnost ponuditelja određivanjem iznosa ugovora o reosiguranju. Stoga je ovaj žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da naručitelj točkom 16.4. dokumentacije o nabavi traži da ugovor/i o reosiguranju moraju biti sklopljeni za sve vrste osiguranja, a da naručitelj time ponuditeljima nameće da reosiguranje moraju imati i za one rizike koji su u okviru samopridržaja ponuditelja, čime postavlja uvjete iznad zakonskog minimuma. Žalitelj navodi da ponuditelj uslugu reosiguranja mora platiti, pa u slučaju kada plaća ono što nije u obvezi, to posljedično dovodi do poskupljenja same ponude, što u konačnici dovodi do postupanja protivno odredbi članka 4. ZJN 2016 (neekonomično i nesvrhovito trošenje sredstava).

Ocjenujući ovaj žalbeni navod te uzimajući u obzir ranije citirane odredbe Pravilnika, posebice odredbu članka 2. stavka 2., prema kojoj će *društvo za osiguranje pokriti reosiguranjem onaj dio preuzetih osiguranih rizika koji prema tablicama maksimalnog pokrića prelaze samopridržaj odnosno vlastite udjele u kompenzaciji rizika*, utvrđeno je da bi naručitelji smjeli tražiti reosiguranje samo za one vrste osiguranja koje prelaze samopridržaj. Naime, tražeći sklopljene ugovore o reosiguranju za sve vrste osiguranja, dakle i za rizike unutar samopridržaja ponuditelja, naručitelj nepotrebno opterećuje ponuditelje, nameće im dodatne obveze, te im u konačnici nameće uvjete iznad zakonskog minimuma u smislu članka 256. stavka 5. ZJN 2016. Slijedom svega navedenog ovaj žalbeni navod ocijenjen je osnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da naručitelj točkom 16.4. dokumentacije o nabavi traži da ugovor/i o reosiguranju moraju biti sklopljeni na period trajanja od minimalno dvije godine, a da članak 2. stavak 5. Pravilnika propisuje da će društvo za osiguranje prihvatiti za svaku poslovnu godinu program planiranog reosiguranja te da stoga nije jasno zašto naručitelj traži ugovor o reosiguranju sklopljen na period trajanja od minimalno dvije godine kada Pravilnik određuje minimum, a to je svaka poslovna godina.

Analizirajući ranije citiranu odredbu članka 16.4. dokumentacije o nabavi, posebice dio koji se odnosi na dokazivanje uvjeta sposobnosti utvrđeno je da naručitelj kao dokaze dozvoljava *Potvrdu o sklopljenom ugovoru o reosiguranju iz koje je razvidno da se odnosi minimalno na period trajanja od minimalno dvije godine s navedenim samo pridržajem*, ali pritom ujedno dozvoljava da se kao ažurirani popratni dokument dostavi *potvrda o sklopljenom ugovoru o reosiguranju iz koje je razvidno da se odnosi na period trajanja od jedne godine s navedenim samopridržajem* za sve vrste osiguranja, te da se zajedno s navedenom potvrdom dostavi Izjava potpisana i ovjerena od strane ponuditelja da će za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma (2 godine) sklapati ugovore o reosiguranju pod uvjetima navedenima u ovoj dokumentaciji o nabavi. U tom će slučaju ponuditelj biti obvezan prije isteka godišnjeg ugovora o reosiguranju dostaviti potvrdu o sklopljenom ugovoru o reosiguranju iz koje je razvidno da se odnosi na narednu godinu, potpisana od strane reosigурatelja, pod uvjetima iz dokumentacije o nabavi. Na taj način, dakle dozvoljavajući također dostavu *potvrde o sklopljenom ugovoru o reosiguranju iz koje je razvidno da se odnosi na period trajanja od jedne godine s navedenim samopridržajem* za sve vrste osiguranja zajedno s Izjavom potpisom i ovjerenom od strane ponuditelja da će za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma (2 godine) sklapati ugovore o reosiguranju, utvrđeno je da naručitelj određujući razdoblje sklapanja ugovora o reosiguranju nije ponuditeljima nametnuo uvjete iznad zakonskog minimuma u smislu članka 256. stavka 5. ZJN 2016 niti je je takvim propisivanjem postupio protivno odredbama Pravilnika. Stoga je ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da je naručitelj točkom 17.1. dokumentacije o nabavi propisao tehničku i stručnu sposobnost protivno odredbama članka 256., članka 259. i članka 268. stavak 5. ZJN 2016, budući naručitelj u spornoj točki prvo traži dokaz o izvršenju istih ili

sličnih usluga osiguranja, a zatim u daljem opisivanju što će se smatrati pod istim ili sličnim usluga navodi točno određene usluge i tako isključuje mogućnost dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti popisom sličnih usluga.

Točkom 17.1. dokumentacije o nabavi propisano je: „Popis glavnih izvršenih usluga istih ili sličnih kao što je predmet nabave isporučenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini- Ponuditelj mora dokazati da je, u gore definiranom periodu (u bilo kojoj godini od 2017. do 2020. godine), pružio minimalno dvije iste ili slične usluge, kako slijedi: 1) *Jedna se usluga (ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu) mora odnositi na vrstu osiguranja: 08 – Osiguranje imovine, vrsta rizika 0899, čija vrijednost jedne usluge mora iznositi najmanje 200.000,00 kuna, (za vrstu osiguranja 08–osiguranje od požara i elementarnih šteta, vrsta rizika 0899-ostala osiguranja od požara i elementarnih nepogoda, sukladno članku 6. Pravilnika o rasporedu vrsta rizika po vrstama i vrstama osiguranja odnosno reosiguranja (NN br. 23/16 i 27/16).* Navedeni uvjeti tehničke sposobnosti, odnosno popis izvršenih usluga su potrebni kako bi Naručitelj osigurao da Ponuditelj (gospodarski subjekt) ima sva iskustva koja su potrebna za isporuku robe i izvršenje usluga traženih ovim postupkom nabave. Pri tome Ponuditelj (gospodarski subjekt) treba navesti usluge koja su iste ili slične traženim uslugama tako da se u bitnim poslovnim i tehnološkim karakteristikama podudaraju s traženim. Dokazivanje da se radi o sličnim uslugama je obveza Ponuditelja (gospodarskog subjekta), koji u ESPD obrascu mora pod Opisom predmeta nabave, tako opisati usluge da Naručitelj može nedvojbeno utvrditi da se radi o sličnoj isporuci robe/izvršenju usluga. Naručitelj napominje da je ukupan traženi iznos izvršenih ugovora istih ili sličnih predmetu nabave manji od procijenjene vrijednosti nabave.“

U odgovoru na žalbu naručitelj navodi da je dozvolio dostavu dokaza o izvršenoj istoj ili sličnoj usluzi osiguranja, čime je postupio sukladno ZJN 2016 te se poziva na rješenja ovog državnog tijela KLASA: UP/II-034-02/18-01/525 od 7. kolovoza 2018. godine i KLASA: UP/II-034-02/19-01/899 od 11. studenog 2019. godine.

Vezano za izneseno pravno pitanje, relevantan je sljedeći zakonodavni okvir.

Odredba članka 256. ZJN 2016 određuje da se kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu odnositi, između ostalog, i na tehničku i stručnu sposobnost, a javni naručitelj smije kao uvjete sposobnosti gospodarskog subjekta u postupku javne nabave odrediti samo kriterije za odabir iz stavka 1. tog članka u skladu s odredbama toga odjeljka Zakona (Kriteriji za odabir gospodarskog subjekta -uvjeti sposobnosti). Stavak 3. i stavak 4. tog članka Zakona određuju da prilikom određivanja kriterija za odabir iz stavka 1. tog članka javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi, odnosno da svi uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe.

Odredba članka 259. stavka 1. ZJN 2016 nadalje određuje da javni naručitelj može odrediti uvjete tehničke i stručne sposobnosti kojima se osigurava da gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te iskustvo potrebno za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete, a osobito zahtijevati da gospodarski subjekt ima dovoljnu razinu iskustva, što se dokazuje odgovarajućim referencijama iz prije izvršenih ugovora.

Pobliže je odredbom članka 268. stavka 1. točkom 3. ZJN 2016 određeno da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta, u skladu s prirodom, količinom ili važnosti, i namjenom radova, robe ili usluga, može dokazati popisom glavnih usluga pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini. U smislu članka 268. stavka 5. ZJN 2016 smatra se da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti gospodarskog subjekta iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 3. tog članka vezan uz predmet

nabave ako su radovi, roba ili usluge isti ili slični predmetu nabave, odnosno grupi predmeta nabave ako je predmet podijeljen na grupe.

Dakle, iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da su kriteriji za odabir gospodarskog subjekta (uvjeti sposobnosti), pa tako i uvjeti tehničke i stručne sposobnosti, propisani kao fakultativni, a ne kao obvezni kriteriji, ali u slučaju da ih naručitelj propisuje u dokumentaciji o nabavi, smije ih odrediti samo u skladu s Odjeljkom B. Poglavlja 4. Zakona o javnoj nabavi i smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti, pri čemu uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerne predmetu nabave. U vezi s navedenim, uvjet tehničke i stručne sposobnosti u pogledu referenci iz prijašnjih izvršenih ugovora vezan je uz predmet nabave ako su usluge *iste ili slične* predmetu nabave.

U smislu navedenog, iako je naručitelj točkom 17.1. dokumentacije o nabavi propisao da gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini pružio minimalno dvije iste ili slične usluge, naručitelj u nastavku propisuje da se jedna usluga (*ugovor o osiguranju sklopljen na najduže 1 godinu ili polica osiguranja odnosno list pokrića sklopljen na period od najduže 1 godinu*) mora odnositi na vrstu osiguranja: 08 – *Osiguranje imovine, vrsta rizika 0899 (Ostala osiguranja od požara i elementarnih nepogoda)*. Dakle, ponuditelj mora dokazati da je pružio točno određenu uslugu s točno određenom vrstom rizika, a napominje se da je naručitelj Troškovnikom kao jedan dio predmeta nabave propisao ujedno i usluge osiguranja od požara i drugih opasnosti. Stoga, iako formalnim navodom dopušta dostavu popisa koji sadrži iste ili slične usluge osiguranja, naručitelj dalnjim definiranjem točno određene vrste ugovora koju će smatrati istom odnosno sličnom, zapravo sadržajno određuje dokazivanje izvršenja iste usluge kao što je predmet nabave. Slijedom svega navedenog, u opisanom dijelu dokumentacije o nabavi naručitelj ne prihvaca, tj. isključuje mogućnost, dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti popisom *sličnih* usluga, zbog čega nije propisao minimalne razine sposobnosti na način kako je propisano navedenim odredbama ZJN 2016 te nije odredio uvjete sposobnosti vezane uz predmet nabave i razmjerne predmetu nabave, slijedom čega dokumentacija o nabavi u osporavanom dijelu nije sukladna odredbama članka 256. stavcima 3. i 4. i članka 259. stavka 1. ZJN 2016.

Opisano postupanje naručitelja ujedno predstavlja i osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 7. ZJN 2016.

Vezano uz naručiteljevo pozivanje na praksi ovog tijela iz obrazloženja rješenja objavljenog pod KLASOM: UP/II-034-02/18-01/525 i KLASA: UP/II-034-02/19-01/899, valja reći da je riječ o bitno različitim činjeničnim podlogama, nego li je u konkretnom predmetu slučaj, stoga isto nije primjenjivo u rješavanju predmetne pravne stvari.

Žalitelj nadalje osporava zakonitost točke 27.4. dokumentacije o nabavi, koja se odnosi na kriterij za odabir ponude-Specifično iskustvo stručnjaka te navodi da je naručitelj propisivanjem bodovanja 1 ključnog stručnjaka – procjenitelja štete imovine, postupio protivno odredbi članka 93. Zakona o osiguranju („Narodne novine“, broj 30/15. i 112/18.), jer se procjenitelj štete ne smatra ključnom funkcijom. Također navodi da naručitelj nije dokazao na koji način kvaliteta angažiranog osoblja, odnosno iskustvo procjenitelja šteta imovine, može utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora.

Točkom 27.4. dokumentacije o nabavi propisano je: „Specifično iskustvo stručnjaka - 10%. Naručitelj je kao kriterij odredio specifično znanje i iskustvo 1 (jednog) ključnog stručnjaka koje će se bodovati. Ključni stručnjak je procjenitelj šteta imovine. Navedeni stručnjak je najvažniji sudionik u izvršavanju ugovora o osiguranju. Svako osiguravajuće društvo koje posluje na tržištu mora imati minimalno jednu osobu – ključnog stručnjaka – procjenitelja šteta imovine. O njemu, odnosno o kvaliteti njegovo rada, ovisi ažurnost, točnost, korektnost, stručnost i uspješnost procjene štete, a time i naknade štete naručitelju.

Naručitelj je odredio ovaj kriterij za odabir, obzirom na procijenjenu vrijednost nabave te ozbiljnost i složenost usluge osiguranja za koje će naručitelj koristiti usluge koje su predmet ovog postupka javne nabave, kao i predviđeno trajanje ugovora/okvirnog sporazuma (dvije godine), te ključni utjecaj kvalitete stručnjaka na kvalitetno izvršenje usluga koje su predmet nabave. Ovaj kriterij za odabir određen je u potpunosti sukladno ZJN 2016 budući da je: - Čl. 284. st.2 t.2 propisano da se tehnička i stručna sposobnost gospodarskog subjekta može dokazati obrazovnim i stručnim kvalifikacijama ponuditelja pod uvjetom da se oni ne ocjenjuju u okviru kriterija za odabir ponude. Člankom 284. stavkom 2. točkom 2. Zakona o javnoj nabavi je propisano a kriteriji najboljeg omjera cijene i kvalitete mogu obuhvaćati organizaciju, kvalifikacije i iskustvo osoblja angažiranog na izvršenju određenog ugovora, ako kvaliteta angažiranog osoblja može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora. Procjenitelj šteta imovine nedvojbeno sudjeluje u izvršenju ugovora, u slučaju nastanka štetnog događaja (prijave štete), a u nastavku se dodatno obrazlaže kako kvaliteta navedenog procjenitelja može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora. Bez njegove kvalitetne i brze procjene nema uspješno izvršenog ugovora. Naručitelj je u ovoj Dokumentaciji o nabavi odredio da se obrazovna i stručna kvalifikacija ponuditelja ocjenjuje u okviru kriterija za odabir ponude, te sukladno navedenom nije odredio obrazovne i stručne kvalifikacije ponuditelja kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti. Ako procjenitelj nije hrvatski državljanin, mora uz ostale kvalifikacije imati i znanje hrvatskog jezika u govoru i pismu (minimalna razina poznавања C1 po CEFR) ili ponuditelj mora osigurati prevoditelja na hrvatski jezik za cijelo vrijeme izvršenja ugovora o uslugama osiguranja. Navedeno se dokazuje izjavom Ponuditelja da nuđeni stručnjak poznaje hrvatski jezik u govoru i pismu ili izjavom da će biti osiguran prevoditelj. Obrazloženje: hrvatski jezik je službeni jezik u Republici Hrvatskoj, u skladu s člankom 12. stavkom 1. Ustava RH, i ujedno jedan od službenih jezika EU. Budući da je predviđeno trajanje okvirnog sporazuma / ugovora dvije godine, a procjenitelj je ključni stručnjak koji ostvaruje prvi kontakt s naručiteljem nakon prijave osiguranog slučaja i od čijih utvrđenja zavisi daljnji postupak likvidacije štete, naručitelju je od presudne važnosti da se komunikacija odvija nesmetano i kontinuirano. Naručitelj se ne može izložiti riziku da nakon sklapanja ugovora i početka njegovog izvršavanja utvrdi da procjenitelj nije u stanju izvršavati svoju obvezu uslijed nepoznavanja hrvatskog jezika, nego mora utvrditi ispunjavanje uvjeta prije donošenja odluke o odabiru. Opis posla procjenitelja šteta imovine čine odlasci na teren, obavljanje izvida i utvrđivanje uzroka i obujma štete te izrada zapisnika o izvidu štete i kreiranje foto elaborata. Procjenitelj je također odgovoran za procjenu iznosa štete i prijedlog osnove za naknadu štete, a važan dio posla je i aktivan pristup prepoznavanju prijevara u osiguranju. Zadataka procjenitelja je: - Odlazak na teren; -Aktivan pristup prepoznavanju prijevara u osiguranju; - Obavljanje izvida i utvrđivanje uzroka i obima štete; -Izrada zapisnika o izvidu štete i foto elaborata; - Procjena štete i prijedlog osnova za naknadu štete. Samim izlaskom na teren procjenitelj štete detektira oštećenja o kojima će kasnije ovisiti naručitelje temeljem čega će dobiti naknadu štete. Iskustvo procjenitelja je parametar koji Naručitelju garantira da će šteta biti pravilno obračunata sukladno metodologiji. Upravo iskusni stručnjaci jamče da će sve biti sukladno pravilima struke što je posebno bitno kod naručitelja ovoga tipa. S obzirom da je riječ o izrazito velikoj vrijednosti imovine i disperziranim zgradama, Naručitelj smatra da je upravo procjenitelj najvažniji stručnjak koji sudjeluje u izvršavanju ugovora o javnoj nabavi. Procjena se obavlja samo jednom, nakon čega započinje sanacija štete i okolnosti nastanka štete i oštećenja ne mogu se više utvrđivati. Za razliku od toga, ostale faze u izvršavanju ugovora mogu se ponavljati (npr. ako se osigurnina pogrešno isplati, na više ili na manje, to se može ispraviti). Međutim, mogućnost ispravnog provođenja svih kasnijih faza ovisi upravo o ispravnosti procjene. Također, iskustvo procjenitelja koje se očituje u broju mjeseci iskustva, a što podrazumijeva i velik broj provedenih procjena, posebno onih složenijih, omogućuje

veću brzinu i točnost procjene. Time se omogućuje da naručitelj što prije započne sa sanacijom štete, uz pouzdanje u rezultate procjene i kasniju isplatu ispravnog iznosa osigurnine. Relativni značaj ovog kriterija je 10% uz bodovanje po sljedećim kriterijima: Iskustvo u mjesecima - Broj bodova -280 mjeseci i više (10 bodova); 210-279 mjeseci (7 bodova); 150-209 mjeseci (5 bodova); 91-149 mjeseci (2 boda); 12-90 mjeseci (1 bod). Kao dokaz i podlogu za bodovanje ponuda, ponuditelji su dužni u ponudi dostaviti dokaz o raspolaganju ključnim stručnjakom sa specifičnim iskustvom na poslovima predmeta nabave. Kao dokaz naručitelj će prihvatiti životopis ključnog stručnjaka – procjenitelja šteta imovine. Broj mjeseci u životopisu popunjava se isključivo prirodnim brojevima, tj. bez decimalnih mjesta. Isključivo navršeni mjeseci se uzimaju u obzir, bez zaokruživanja. Naručitelj zadržava pravo provjere dostavljenih podataka kod kontakt osobe ponuditelja, kao i zatražiti dopunu ili pojašnjenje tih podataka. Navođenjem imena i prezimena ključnog stručnjaka ponuditelj preuzima obvezu da će upravo taj ključni stručnjak sudjelovati u izvršenju okvirnog sporazuma, odnosno ugovora. Ako iz opravdanih razloga (bolest, smrt itd.) taj stručnjak ne bude mogao sudjelovati u izvršenju, odabrani ponuditelj će u dogovoru sa naručiteljem zamijeniti stručnjaka drugim, koji mora imati jednak ili veći broj mjeseci specifičnog iskustva u procjenama šteta imovine. Navedeni zahtjev u skladu je s praksom DKOM, rješenje KLASA: UP/II-034-02/18-01/625, URBROJ: 354-01818-7, od 5. rujna 2018. godine.“

Odredba članka 4. stavka 1. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj u primjeni toga Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obvezan poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti.

Odredba članka 284. stavka 2. točke 2. ZJN 2016, između ostalog, propisuje da kriteriji za odabir ponude iz stavka 1. toga članka mogu obuhvaćati na primjer organizaciju, kvalifikacije i iskustvo osoblja angažiranog na izvršenju određenog ugovora, ako kvaliteta angažiranog osoblja može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora.

Prema odredbi članka 285. stavka 1. ZJN 2016 kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, moraju biti povezani s predmetom nabave te moraju omogućiti učinkovito nadmetanje, a stavak 2. tog članka tog Zakona propisuje da se smatra da su kriteriji za odabir ponude povezani s predmetom nabave ako se odnose na radove, robu ili usluge koji će se pružati u okviru tog ugovora u bilo kojem pogledu i u bilo kojoj fazi njihova životnog vijeka, uključujući čimbenike obuhvaćene u: 1. određenom postupku proizvodnje, izvedbe ili trgovine tim radovima, robom ili uslugama, ili 2. određenom postupku za drugu fazu njihova životnog vijeka, i onda kada takvi čimbenici nisu dio njihova materijalnog sadržaja.

Odredba članka 403. stavka 1. ZJN 2016 propisuje da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Stavak 2. tog članka tog Zakona propisuje da je žalitelj obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi, a stavak 3. da je naručitelj obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Provjeravajući osnovanost ovog žalbenog navoda utvrđeno je da u konkretnom slučaju žalitelju nije sporna razmjernost 280 i više mjeseci iskustva stručnjaka i 10 bodova koje taj podkriterij nosi. Ono što je žalitelju sporno jest pitanje može li se ovaj stručnjak smatrati ključnom funkcijom te na koji način kvaliteta angažiranog osoblja, odnosno iskustvo procjenitelja šteta imovine, može utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora. Sukladno mjerodavnom zakonskom okviru u vezi sa spornom odredbom dokumentacije o nabavi, nedvojbeno jedan od kriterija za odabir ponude mogu biti kvalifikacije i iskustvo osoblja

angažiranog na izvršenju određenog ugovora, no uz nužni uvjet da kvaliteta tako angažiranog osoblja može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora. Pri tome ti kriteriji moraju biti i povezani s predmetom nabave. Stoga, s obzirom da je u konkretnom slučaju kao jedan od kriterija za odabir ponude propisano specifično iskustvo stručnjaka te je tražen 1 ključni stručnjak (procjenitelj šteta imovine), prema ocjeni ovog tijela naručitelj je sukladno odredbi članka 403. stavka 3. ZJN 2016 bio obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih traženi kriterij može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora. Uvidom u prethodno citiranu predmetnu točku dokumentacije o nabavi utvrđeno je da je naručitelj u istoj iscrpno obrazložio zašto je ovaj podkriterij potreban i na koji način mu pomaže pri ocjeni odabira ponude te kasnije u fazi izvršenja ugovora. Dakle, isti je sukladno članku 403. stavak 3. ZJN 2016 dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka, odnosno, dokazao je na koji način traženo iskustvo procjenitelja šteta imovine može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora, stoga ovo tijelo ocjenjuje da u konkretnom slučaju nije osnovan prigovor žalitelja vezano za sporni kriterij. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje kao neosnovan.

Žalitelj nadalje navodi da naručitelj točkom 27.5. dokumentacije o nabavi, kojom je propisan podkriterij za odabir ponude- Raspolaganje digitalnom platformom, zapravo traži tek „dodatnu šminkersku uslugu“ koju mu žalitelj može pružiti, ali koja poskupljuje konačnu cijenu ponude (zbog izrade digitalne platforme), a što se može, a i u praksi se već rješava jednom običnom excel-tablicom. Žalitelj smatra da naručitelj nije dokazao na koji način navedena digitalna platforma može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora.

Točkom 27.5. dokumentacije o nabavi propisano je: „Raspolaganje digitalnom platformom (DP) Raspolaganje digitalnom platformom na web stranici ponuditelja iz koje će biti vidljivi podaci o naručitelju, policama osiguranja, podaci o štetama i podaci o plaćanju premije osiguranja. Upravo ovakvim pristupom naručitelju će biti brže i jednostavnije praćenje svih parametara ugovora o osiguranju čime će se pojednostavni i ubrzati kolanje informacija od ponuditelja prema naručitelju, ujednačiti će se poslovanje i ubrzati analiza podataka. Platforma mora biti prilagođena naručitelju te joj se može pristupiti sa svih vrsta uređaja (mobilni telefon, tablet, stolno i prijenosno računalo). Ponuditelj mora jamčiti sigurnost pristupa platformi preko https sigurnosnog protokola, uz korištenje korisničkog imena i zaporce (enkriptirano), u skladu s najnovijim sigurnosnim standardima. Ovim rješenjem omogućava se istodobno korištenje tehnologije za isporuku usluga osiguranja u skladu s novim tehnologijama na tržištu čime se naručitelju omogućava analiziranje i distribuiranje podataka a ujedno i digitalizacija poslovanja kroz poboljšane radne procese za dokumente i intuitivno korisničko iskustvo, a ujedno štiti podatke naručitelja. Obrazloženje: Naručitelju je važno raspolaganje ovakvom platformom, budući da eventualne štete po osnovi osiguranja od odgovornosti ne prijavljuje naručitelj - ugovaratelj osiguranja, nego ih prijavljuju izravno oštećenici – treći i djelatnici. Kako učestalost i visina takvih šteta utječu na visinu premije, radne odnose djelatnika i druga prava i obveze naručitelja, naručitelju je bitno da u svakom trenutku ima olakšan pristup tim podacima. Ovo osobito u kontekstu agregatnog limita i limita po štetnom događaju o kojima naručitelj mora imati pravodobnu informaciju cijelo vrijeme trajanja ugovora. Primjerice kada se tijekom ugovora realizira odnosno isplati kompletan iznos agregatnog limita, naručitelj će kako ne bi sam snosio štete pristupiti izmjenama ugovora ili provođenju novog postupka javne nabave. Ako ne bude imao ažurno predmetne informacije naručitelj se može dovesti u situaciju da sam snosi kompletne iznose šteta iznad agregatnog limita ugovorenog u postupku javne nabave. Gospodarski subjekt kao dokaz da raspolaže traženom platformom dostavlja izjavu u slobodnoj formi (koju sam sastavlja) ili prema PRILOG 7 - Izjava o raspolaganjem digitalnom platformom u kojoj

navodi i internetsku adresu kojoj će naručitelj pristupati, a na kojoj naručitelj može provjeriti navode iz Izjave. Relativni značaj ovog kriterija je 10%. Ponuditelj koji dokaže raspolaganje digitalnom platformom ostvarit će 10 bodova, a ponuditelj koji ne bude u stanju dokazati takvo raspolaganje ostvarit će 0 bodova. Ekonomski najpovoljnija ponuda je valjana ponuda koja ima najveći broj bodova. Bodovi će se računati i zbrajati na dvije decimale.“

Dakle, navedenom točkom dokumentacije propisano je, između ostalog, da sporna digitalna platforma mora biti prilagođena naručitelju te da joj se može pristupiti sa svih vrsta uređaja (mobilni telefon, tablet, stolno i prijenosno računalo), kao i to da ponuditelj mora jamčiti sigurnost pristupa platformi preko https sigurnosnog protokola, uz korištenje korisničkog imena i zaporke (enkriptirano), u skladu s najnovijim sigurnosnim standardima. Sa stajališta odredbe članka 284. stavka 2. točke 1. ZJN 2016, koja propisuje da kriteriji za odabir ponude mogu obuhvaćati, na primjer, kvalitetu, uključujući tehničku vrijednost, estetske i funkcionalne značajke, pristupačnost, rješenje za sve korisnike, društvene, okolišne i inovativne značajke te trgovanje i uvjete trgovanja, naručiteljevo traženje je opravdano te isti ima mogućnost propisati navedeno kao kriterij. Stoga, s obzirom da je u konkretnom slučaju kao jedan od kriterija za odabir ponude propisano raspolaganje digitalnom platformom, prema ocjeni ovog tijela naručitelj je sukladno odredbi članka 403. stavka 3. ZJN 2016 bio obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih traženi kriterij može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora. Uvidom u prethodno citiranu predmetnu točku dokumentacije o nabavi utvrđeno je da je naručitelj u istoj iscrpno obrazložio zašto je ovaj podkriterij potreban i na koji način mu pomaže pri ocjeni odabira ponude te kasnije u fazi izvršenja ugovora. Dakle, isti je sukladno članku 403. stavak 3. ZJN 2016 dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka, odnosno, dokazao je na koji način traženo raspolaganje digitalnom platformom može značajno utjecati na razinu uspješnosti izvršenja ugovora, stoga ovo tijelo ocjenjuje da u konkretnom slučaju nije osnovan prigovor žalitelja vezano za sporni kriterij. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje kao neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda izvan granica žalbenih navoda.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.781,25 kuna na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranki nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

S obzirom na to da je žalitelj uspio sa žalbom, žalitelju je priznat trošak žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kn na ime troška naknade za pokretanje žalbenog postupka. Također je žalitelju priznat iznos odvjetničkog troška na ime sastava žalbe u ukupnom iznosu od 781,25 kuna, od čega za trošak sastava žalbe po odvjetniku iznos od 500,00 kuna s pripadajućim povećanjem od 25% u iznosu od 125,00 kuna kao i iznos od 156,25 kuna na ime PDV-a, sve sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne

novine“, broj 142/12., 103/14. i 118/14.), a u svezi s člankom 3. stavkom 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

### **UPUTA O PRAVNOM LIJEKU**

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom суду Republike Hrvatske neposredno u pisanim oblicima, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.



#### **Stranke žalbenog postupka:**

1. Agencija za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o., Zagreb, Paljetkova 18
2. HOK osiguranje d.d., Zagreb, Capraška 6